

DOMOVINA

Večnaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pošljbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gid., za pol leta 1 gid. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Najprej interesi kmetskega stanú, potem — politika!

Preteklo nedeljo, t. j. 14. novembra t. l., prišil se je na Dunaji I. občni avstrijski shod kmetskih zastopnikov iz vseh kronovin, na katerem so se razpravljala vprašanja, kako zboljšati in pomnožiti blagostanje kmetskega stanú.

Kmetski stan, ta steber države, bil je sedaj pri nas grozno zanemarjen, in če so gotovi krogi prišli zdaj do spoznanja, da je potreba sklicati ta občni shod zastopnikov kmetskega stanú na Dunaj, so ti krogi dokazali svetu, da je položaj tega stanú nad vse kritičen in uprav kričeč, in da vpije po odpomoči, radikalni odpomoči!

Pozno se je sicer rodila ta ideja, če pomimo, kako nujna je pomoč, vendar zamujeno je ni vse, če se bodo nje izročitvi pridružile: požrtvovalnost, resna volja in vstrajno delo. Našli se bodo in najti se morajo pripomočki in sredstva do zboljšanja tega kritičnega položaja, kajti če začne „temelj razpadati, pasti mora tudi poslopje“, če bo uničen naš kmet, onemoci mora tudi država!

Toliko mimogredé o dunajskem „Bauerntagu“. Če se ozremo sedaj nekoliko po razmerah narodnogospodarske smeri v nas Slovencih, moramo brez ovinkov priznati, da je kmetski stan pri nas ravno tako zanemarjen in njegova interesi ravno tako v nemar puščani, kakor drugod, ali pa — še bolj! Tako pa ne sme več dalje iti! Našega ubozega kmeta je treba rešiti iz njegovega obupnega položaja in revšine, pomanjkanja in trpljenja; oteti ga je treba pogina, odtegniti ga brezda, na čegar robu stoji zadnji čas že — z jedno nogo!

Interese kmetskega stanú je zadnja leta razjedala, odrivala z dnevnega reda vse preveč — politika in boji, tisti strastni boji, ki so ž

njo v zvezi. Kaj je narod brez kmetskega stanú, in kaj je brez njega — država?!

Kakšen je položaj našega kmeta v sedanjih razburjenih časih? — Obupen! Le poglejte v uradne liste, v tiste liste, kjer je naslikana najbolj očitna usoda našega kmeta. . . Razglasi o eksekutivnih dražbah n. pr. ilustrujejo kaj krasno bodočnost našega — „priprostega naroda“. Tam se pričinja tragedija našega kmetskega stanú, — v Ameriki in Braziliji pa se končuje!

Poglejmo izvestja o izseljencih! Obup ga žene iz domovine, ven, tje čez ocean, v daljni tuji svet ga podi uboštvo, tam v „obljubljeni deželi“, ki mu jo za denar, za drag denar — zadnje krajcarje tako mamljivo slikajo razne krvoločne pijavke v človeški podobi, ki pa nemajo ni človeške vesti ni usmiljenja do teh obupanih bitij, marveč le — škodoželjen smeh, ko so vkrkali svoje žrtve — v parobrode, tam upa najti rešitve! In vendar živimo v XIX. stoletji! Pa to ni stoletje človekoljubja! . . . V ospredji — politika, v ozadji se le — obsodaj. Kakšna nezmysel! Ali je eksistenca našega kmeta — zadnja?

Blagostanje našega slovenskega kmeta je in mora biti dandanes prva točka dnevnega reda povsod, — tudi v politiki. Davki, nezgode, skibi za preživitev sebe in družine ga moré, a merodajni krogi imajo zanj le gluha ušesa!

Noč in dan se trudi — od ranega jutra pa do pozne noči — napeinja svoje žile in ude da mu pot curkoma teče s čela, kot živina se trudi za svoj obstanek dan na dan, in od vsakega temnega oblaka odvisen je ta sad vsega tega njegovega napora, našim možem politikom, pa ne preostaje časa, obiskati tega našega kmeta, še manj pa mu s svetom in dejanjem priskočiti na pomoč, ko se pogreza v močvirje pogina — brez svoje krivde!

In vender! Kako pohleven je in kako krotek je ta naš kmet! Kako pristopno in pa hva-

ležno srce ima za vsak dober svét in za vsako praktično navodilo!

Možje, vi vplivni narodnjaki, ki ne poznate bôde in trpljenja dejanski, vi poslanci in vi obraženi krogi: Med ljudstvo tje pojdite, svetujte mu pri žalostnem njegovem stanju, pomagajte mu pri izvršitvi njegovih naklepov, pomagajte mu prihraniti nepotrebna pota in stroške okolu sodišč ali brezvestnih oderuhov, podučite ga temeljito o zboljšani propadajočega kmetijstva: živino, sadjereje in obdelavanja polja, potegnite se za tega našega kmeta povsod z besedo, svetom in dejanjem, in ne nehajte poprej, dokler se mu ne odpomore, zdatno odpomore. Saj naš kmet je hvaležen, ubogljiv in njegovo srce vsemu dobremu tako pristopno!

Ven med prosto ljudstvo naj bo vaša pot, v dotiko ž njim, dokler je še čas. Kdor se našemu kmetskemu stanú odteguje, kdor ga prezira ali celo zasramuje, ta ga nima za seboj. Kdor pa gre v boj zanj, tega se on z vso hvaležnostjo oklene! — Potem še le, ko mu bomo pripomogli zboljšati njegov položaj in rešili ga pogube, potem ga mučimo stoprav s politiko, pa le s tisto zmerno politiko, ki mu je pristopna in — potrebna! Potem boste vi možje lahko z mirno vestjo rekli: Naš narod je za nami, mi smo zastopniki ljudstva!

Naše razmere.

II.

„Spoštujmo se sami in spoštovali nas bodo naši nasprotniki“. Te zlate besede naj bi si Slovenci dobro zapomnili in se po njih ravnali. Nikdar se ne more dovolj zabičiti tega onim, od katerih bo se smelo pričakovati, da naj to razumejo, t. j. od naših voditeljev in od našega srednjega stanú. Ljudstvo se večinoma ravna in zgleduje na deželi po gg. duhovnikih in uč-

LISTEK.

Teharski plemiči.

(Dalje).

Ko bi bil Kovač izjavil sodniku, da so bila ta zemljišča do leta 1848. teharski plemščini v rabi in v oskrbovanju, bi bil on takoj sam uganil, da so to deželno-knjižna posestva. To se pa uradniku ni povedalo, in tako je ostala nova vloga št. 116 v celjski zemljiški knjigi, glaseča se na ime teharske občine. S tem pa je prišla občina v krivično posest in bila v krivični posesti do leta 1887.

Nobeden Teharjan ni zvedel ničesar o tej vknjižbi do tega leta. Samo predstojnik Valentin Kovač in sluga Jožef Zupanc.

Vse je ostalo pri starem, dokler nisem leta 1887., ko si je hotel ravno ta sluga prilastiti malo parcelo z vrčičem, in ko ga je podpiral pri tem predstojnik z izpiskom celjske zemljiške knjige, dokler nisem sam pogledal v celjsko zemljiško knjigo in se prepričal, kako je stvar.

Takoj sem se peljal v Gradec, da bi se prepričal, na kateri način se naša, še nam ostala zemljišča prešla iz deželne zemljiške knjige v

zemljiško knjigo c. kr. okrajnega sodišča v Celji. Na svoje veselje nisem našel v deželni zemljiški knjigi nobene premene. Naših 10 parcel je bilo tedaj vseh šest let vknjiženih istočasno v dveh zemljiških knjigah, in sicer v deželni zemljiški knjigi na ime teharske plemščine in v celjski na ime politične občine Teharske.

Potrudil sem se zato k teharskemu predstojniku, da se izposluje poprava pri c. kr. okrajnem sodišču v Celji. Po nekterih poizvedbah je dobilo c. kr. okrajno sodišče v Celji od c. kr. deželnosodnega predsedništva opozoritev, da izknjiži novo vlogo št. 116 in da razpravlja potem s teharskimi krajanji in občino.

Pri natančnejšem razmotrivanju te vknjižbe pač nehote mislimo, da sta predstojnik Valentin Kovač in sluga Jože Zupanc hotela vže za vrejanja novih zemljiških knjig 1881 ta zemljišča prilastiti celi teharski občini. To mnenje potrđi tudi dejstvo, da se je trudil Kovač še po izknjižbi na vse mogoče načine, da bi prilastitev dosegel s pravdo, in je vse poskusil, da bi pridobil pripomočke svojemu namenu. Tako je sklical 24. velikega travna odborovo sejo ter doščil vsposed: Občinski odbor blagovoli skleniti, kdo je lastnik prostora (ledine) v sredini teharske

skle plemščine, ali teharsko selo samo, ali pa cela politična občina? Dalje, ali je cela politična občina Teharska ravno ista soseska kakor teharska plemščina in kako daleč sega teharska plemščina? Odbor je res mislil, da je pristojen tudi sklepati o lastninskih rečeh. Za pristojnost se ne briga niti uradni vodja, niti predstojnik.

Ker pa po vpljivu štorske tovarne ni bil noben odbornik Teharjan, se je tudi sklenil vsak sklep po misli in želji občinskega predstojnika brez oporekanja.

Vsled tega sklepa se je proglasila ledina v Teharjih občinski lasti in bi tedaj spadala v občinsko samooskrbovanje. Za vprašanje, katera zemljišča je smatrati po zakonu občinskimi, in ktere posebnosti morajo imeti, da so občinska, se ni brigal nikdo. Predstojniku je ostalo pač vendarle še bridko vprašanje, kako je iztrgati selskemu zastopu ta zemljišča. Ali njegovim svetovalcem se je tudi to kmalu posrečilo.

Uradoma se je uročila po pokojnem občinskem uradniku, Ludoviku Peeru spisana neotemeljena pritožba, da opravičeni občani teharski vsa štiri leta ničesar ne zvejo o tem, kako se uporabljajo dohodki zemljišč, če ravno se je izvolil takratni selski zastop še le malega

teljih. Ti so ravno oni, kateri naj bi skrbeli za versko in narodno probujenje kmeta in delavca.

Današnje razmere so podobne razburkanemu valovju. Narodnost se bije z narodnostjo, in veri kakor narodnosti preti nevarnost od vedno bolj se razširjajočega brezverskega in brez-narodnega socializma ali takozvane socialne demokracije. Tudi Spodnji Štajer je močno okužen od te nezdrave brozge. Nam Slovincem je še vedno vodilno geslo: „Vse za vero, dom, cesarja“, zato moramo odločno se postaviti za svojo vero, za svoj narod, in kot taki bomo gotovo tudi zvesti podaniki Avstrije.

Kot političnemu listu nam je v prvi vrsti naloga, baviti se z narodnostnim vprašanjem. Kakor že rečeno, delajo Nemci na vse kriplje posebno sedaj, da nas stisnejo na število in prostoru na Štajerskem, češ, da nimamo pravice do teh nemških tal. Nemci pošiljajo med ljudstvo brošure, ki hujskajo proti Slovincem. Najslabji in najbolj zatiran narod smo menda v Avstriji, a vendar se za svoj blagor najmanj pobrinemo. V deželni in državni zbor sicer volimo Slovence in ti govorijo tu in tam kako besedo, a vse to nič ne izda. Vprašamo se zakaj?

Tu pridemo na odgovor, kojega smo že zadnjič pod tem naslovom obdelovali. Zato, ker poslanci nimajo zavednega in odločnega ljudstva, naroda za seboj, kakor je to n. pr. pri Čehih. Vlada in vsi višji faktorji, ki imajo moč, nam naše stanje zboljšati in pri katerih vedno naši poslanci prosjajo drobtin pravice za svoj gladni, trpeči ljud, pač po vsi pravici odgovarjajo, da so to gole fraze; zakaj, od naših nasprotnikov, ki iščejo vsake prilike, kje in kako bi nam škodovali, zvedo, da je ljudstvu konečno vsejedno, ali se uraduje z njim nemški ali slovenski.

Znano je n. pr., da jo naš kmetič, če pride v mesto, nemški vreže, če zna, zato, da pokaže, da zna, in da ni kar navadni gumpec. Vzroka zato nam pač ni treba iskati, odkod te nezdrave razmere izvirajo, je jasno kakor beli dan.

Dolžnost naših poslancev in prvoborniteljev je, da so odločni sami. O tem smo že zadnjič govorili dovolj in priporočamo vsem, ki dotičnega članka niso še brali, da ga nekoliko pomislijo. Druga dolžnost njih je, da spravijo zavednost in odločno narodnost v srednji stan, kojemu prištevamo trgovce in obrtnike. Seveda se morajo prej sami poboljšati, potem še le druge prati.

Pot ta je čisto lahka. Trgovca in obrtnika moraš najprvo za se pridobiti, to se pravi, če ni naš nasprotnik ga je treba podpirati na vsak način, in če ni drugače, mora se tudi materialno nekoliko škode raje trpeti, kakor slovenski denar Švabu nositi. To bodi prvi korak, ker najbolje koga za se pridobiš, če mu življenje in obstoj zagotoviš. V tem oziru so spodnještajerska mesta jako na slabem, posebno še Celje, za katero so naši predniki rekli, da mora biti naše. Lahko bi tu našli mnogo slučajev, ko so naši narodnjaki-prvaki iz nebržnosti ali pa žali Bog

travna 1886, tedaj zares še le posloval 17 mesecev. Trava pa se je po stari navadi vedno javno dražbala na kak praznik po večernicah na licu mesta.

Vkljub tem dejstvom se je posrečilo občinskemu pisarju Peeru pridobiti šest podpisov. Predstojnik Kovač bi bil pač mogel in moral vedeti, da je ta pritožba krivična. Vendar pa je porabil pritožbo v seji 25. vinotoka v ta namen, da je po odborovem sklepu odzvel selu samooskrbcvanje.

Očividno smo bili Teharjani primorani, pritožiti se zaradi krivice na deželni odbor, in to tembolj, ker smo natančno vedeli, da so navedena zemljišča samo naša last od nekdanj, da smo jo tudi sami rabili, in zato ne morejo biti občinska last. V pritožbi smo navedli vse do sedaj povedano, ter smo predlagali dokaz po pričah; kajti pisemenih dokazil do tedaj nismo imeli pri roki. Popravljanje zemljiške knjige se je še le začelo, in kar smo imeli, priložili smo tej razpravi, a občinski predstojnik je mogel predložiti in podpreti začasno posest občine z izpiskom celjske zemljiške knjige, ter v podporo tega predložiti tudi zapisnik seje 24. velikega

— osebne mržnje, dali zaslužka najzagrizenejšim našim klevetnikom.

Naj nihče tu ne oporeka, da so to malenkosti, in da saj Nemci tudi Slovincem dajejo zaslužiti. Tu odgovorimo le: „Zrno do zrna pogača, kamen do kamena palača“ in pa to, da Nemci so financijelno dovolj podprti in se ne pozna, če tu ali tam kak Nемеc zaide v slovensko trgovino ali delavnico. Pri naših ljudeh se pa vsak odtegljaj močno pozna in ga tudi koj opazijo, ker nas ni toliko. Potem pa pravijo: „Ja, če odličnjaki niso narodni, zakaj naj bomo mi?“

Ako se v tem naše odličnjaštvo poboljša, pot m smemo upati napredka, zakaj, ono ni toliko odvisno od Nemcev in Slovencev, kakor obrtnik. Tu zopet ponavljamo, da se moramo najprej sami spoštovati, če hočemo spoštovani biti.

Drugi korak v dosego tega namena bi bila skrb da dobijo naše trgovine in obrti slovensko lice. Naši trgovci in obrtniki naj vedo, da s tem, če so na njih trgovinah dvojezični ali samo nemški napisi, ni njim nikaka korist, kajti, kedor je Nемеc, zagrizen Nемеc, ne pojde v slovensko trgovino, ko bi bil nad njo še bolj nemški napis: to pa dobro vedo, kateri da so Slovenci, kajti Nemci štejejo v svojih vrstah skoro same zavedne može, kedor je pa zmeren Nемеc, pojde v slovensko trgovino tudi, če ni na njej nemškega napisa. Napis nima pri privlačljivosti prav nič opraviti, kar dokazuje najbolj dejstvo, da samo v Celju vzdržujejo Slovenci nebroj nemških trgovin. Tedaj je treba potem odpraviti nemške napise in po možnosti tudi dvojezične. In to okolnost dokazuje tudi dejstvo, da neka celjska slovenska trgovina vrlo lepo napreduje vkljub samo slovenskemu napisu.

Druga jako grda razvada je pri naših trgovinah ta, da uslužbenci kaj radi nemški govore med seboj seveda, ker je to „nobel“. To ni brezpomembna stvar, kakor bi kedo na prvi pogled mislil. Tu se ne gre za slučajnost, nego za princip. Res mnogo ne škoduje, če morda zine ta ali oni kako nemško besedo, ali tu se gre za princip.

To v trezni prevdarek vodjem in prvakom samim in pa interesiranemu srednjemu stanu. Komur je v resnici za narodov napredek, bode gotovo skrbel, da se vsaj v njegovem področju ti nedostatki odpravijo, kajti to je res, da se bijemo grozno po zobeh, če kličemo, da smo Slovenci, delamo pa ravno nasprotno.

Celjske novice.

(Občni zbor narodne čitalnice v Celji) ni bil preteklo nedeljo sklepčen; vsled tega se vrši v nedeljo dne 21. t. m. ob 8. uri zvečer drugi občni zbor z istim vspeedom v prostorih čitalnice v „Narodnem domu“ v Celji.

(Odbor „Celjskega Sokola“) sklenil je v seji dne 15. t. m. postati pokrovitelj družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani ter nabrati pokrovitelj-

travna 1887 in zapisnik 25. vinotoka 1887 gledé odzvetega samooskrbovanja.

Deželni odbor se ni potrudil, natanko preiskati in premotriti nasprotniških, po nepristojnem potu predloženih prilog in naših temeljitih ugovorov, češ, da naša zemljišča niso občinska last, ampak posebna last teharskega sela.

Samo na tak način smo izgubili samooskrbovanje naših zemljišč. Ostala pa nam je vendar ta dobrot, da njih dohodki niso romali v občinsko blagajno, kakor je to občina pričakovala in pismeno zahtevala. Rzsodba c. kr. upravnega sodišča pa ne pove ničesar drugega, kakor to, da je bila odločba deželnega odbora po takratnih aktih pravilna, in povdarja izrečno, da se hasek zemljišč ne more odvzeti pritožiteljem in je v tem zmislu potrdila določbo deželnega odbora.

Razprava o popraviljanju zemljiške knjige je trajala cela 4 leta in končala s tem, da se je vknjižila vsled odloka z dne 28. listopada 1890 št. 31.297 lastninska pravica teharske plemščine v deželni zemljiški knjigi št. 1599 knjiga IX. stran 1252 na ime teharskega sela.

Pravda je bila tedaj od strani občine pač svojeglavna, kajti jaz sem skoraj vsem odbor-

nine po 100 gld. med odborom, kateri je pri spel k tej svoti takoj 60 gld., ostalih 40 gld. pa nabrati med drugimi radodarnimi člani. Blagajniku se je naročilo poskrbeti, da to svoto v najkrajšem času popolni ter potem odpošlje celih 100 gld. na vodstvo glavne družbe v Ljubljani in sicer po tukajšnji moški podružnici. Ob enem je sklenil odbor prirediti prihodnjo sredo dne 24. t. m. v gostilniških prostorih v „Narodnem domu jour-fixe, z raznovrstnim vspeedom. Vabilo k istemu prinašamo na drugem mestu in je pričakovati, da se člani in prijatelji tega jourfixa mnogoštevilno udeleže, ker se bodo ta večer ob enem dogovorili tamburaši o vajah v zimskem času. Redni občni zbor vršil se bode tekom meseca decembra ter se bode dan in vspeored pravčasno razglasil.

(Slovenska opera „Trubadur“) pela se bode v Celji še le prihodnji mesec radi raznih ovir, ki jih dela vojaška godba. Ta najlepša opera, koja je poslovenil A. Štritof, a uglasbil sloveči J. Verdi, obsega štiri dejanja. Dejanje vrši se v 15. stoletju na Španjskem ter mu je kratek zapadek naslednji: Mogočni grof Luna imel je dva sina. Nekoč se priplazi k zibelki drugorojenca stara ciganka vedeževalka. Dojka meneč, da mu hoče babura s pogledi začarati, zažene krik, na kar zgrabijo služabniki ciganko ter jo na gromadi sežgô. Hči ciganke hoče mater maščevati, ukrade grofovega novorojenca z namenom, ga na isto gromado vreči. V svoji obupanosti pa vrže svojega lastnega dojenca v ogenj. Ko sprevidi svojo zmoto, sklene vendar tujega otroka obdržati ter ga zgojiti, da se mesto nje maščuje. Ko doraste ukradeni otrok, postane trubadur. Kot tak prisoten je bil pri raznih viteških igrah ter se je neki grofici toli omilil, da je zametavala svojega oboževalca, grofa Luno mlajšega. S strastno ljubosumnostjo preganjal je grof trubadurja ter ga konečno tudi vjel in zaprl. Zamanj je prosila grofica zanj, le pod pogojem, da se mu odpove ter obljubi biti njegova, pripravljen mu je prizanesti. Grofica mu to obljubi, a na skrivnem izpije strup iz svojega prstana ter kmalu izdihne. Ko vidi grof prevaro, ukaže trubadurja tirati na morišče, ne meneč se za grožnje in prošnje navidezne matere trubadurjeve, stare ciganke. Še le ko ga že usmrtijo, zakliče ta grofu: „On bil tvoj brat je — sedaj mi je mati maščevana!“ — Pri predstavi bo sodeloval orkester c. in kr. pešpolka št. 27 iz Ljubljane. Vstopnice k sedežem dobiti je prihodnji teden v trgovini gosp. Dra otin Hribarja, ter zvečer pred predstavo pri blagajni, ako ne bodo že pošle.

(Za prihodnje zasedanje porotnikov v Celji) imenovan je predsednikom predsednik okrožnega sodišča Rudolf Ulleppitsch pl. Krainfels, njegovim namestnikom pa deželnosodniški svetnik Lovrenc Ulčar, Jožef Reitter, dr. Emanuel Eminger in Anton pl. Wurmser.

(Napredek jim mrzi!) Pravcati starokopitneži so celjski očetje. Novodobne vpeljave naj-

nikom, posebno pa uradniškemu vodji Karlu Jelik v njegovi pisarni pokazal pred pravdo stari zemljknižni, kakor tudi deželnoknižni, na ime teharskega sela glaseči se izpisek. Dokazal sem jim tudi s temi listinami, da so bili in morejo biti le teharski seljani lastniki teharske gosposčine. Neglede na mojo opozoritev je predstojnik povzročil občinski sklep, da se ga pooblasti začeti pravdo za prilastenje naših zemljišč, katerih vknjižba se je krivično spravila v celjsko zemljiško knjigo na ime teharske občine. Dosegel je tudi, da so se dotični pravdni stroški plačali iz občinske blagajne. Predstojnik je pač mislil: Teharjani ne bodo segli v svoj žep, da bi se spuščali z občino v drago pravdo, pri tem je pa pozabil, da smo tudi Teharjani solastniki občinske blagajne, in da ne bomo dvakrat plačevali. Teharjani pa so pooblastili mene, da jih zastopam po svoji vednosti in vesti. Nasledek je bil ta, kakor sem ga poprej omenil.

Pa tudi v gospodarstvenem oziru je mnogo pripomniti gledé oskrbovanja naše občine.

(Konec prihodnjič).

dejo pri nas še le pot, ko so že drugod davno obrabljene — izvenmodne. Primerno manjša mesta, kakor je na pr. Beljak, imajo telefonične zveze, druga električno razsvetljavo ali praktične vodovode. Vse to je za Celje, ki se šteje k modernim mesticem ter dobro obiskujočim letoviščem, deveto čudo. In vendar sedijo v mestnem zastopu možje, kojim bi ne smele biti take novodobne, moderne naprave tuje. Toda manjka jim časa kaj enacega sprožiti. Kedar se snidejo, glasovati jim je treba za „Studentenheim“, za „Südmarko“, podpisovati morajo priznanice Wolfu ter odposiljati zaupnice obstrukciji na Dunaj, votirati nagrade „vzorni“ policiji ter določiti odškodnine slovenozrcem. Ako pa bi Lilo tem starokopitnežem le količkaj do poizvedovanja, našlo bi se gotovo zadostno število naročnikov za telefon ter bi imeli tako priročno zvezo z Ljubljano in od tam z Dunajem, Trstom in Gradcem. Mogoče, da predrugači kaj prihodnje stoletje.

(Šlossberg za Schlossberg) zapisal je baje v naglici nek mlad uradnik pri tukajšnjem davčnem uradu, kar je razdražilo nemške kroge tako silno, da se ta zadeva razpravlja v graški „Tagespost“ kot odločilen slučaj za obstoj nemštva; ovađuje se sploh uradniki omenjene oblasti, da nam pomagajo roko v roki sloveniti in politikovati. Ako se je ozidje Starega gradu stoletja in stoletja zdržalo, gotovo se ne zruši, če se tudi obesi ta kljukica na S — Šlossberg ostane Schlossberg za Nemce, — za nas pa Stari grad. Sicer pa nas ni volja si teh razvalin nemške slave in spomina nemške grozovitosti prisvojati, temveč jih prepuščamo nemškim potomcem v patrijarhalčno last, ako se bodo tudi iz mesta Celja umaknili.

(Naši uradi in njih delovanje.) Že leta 1892 izšla je postava, da imajo uradi v kronovinah, kjer sta dva jezika običajna n. pr. na Štajerskem, slovenski in nemški jezik — strankam izročiti uradna pisma v tistem jeziku, katerega stranka razumi. Vedno pa uradi to postavo prezirajo, akoravno se jim je mnogokrat od višjega mesta ukazalo se strogo držati te postave. V novejšem času so začeli nekateri uradniki v smislu teh ukazov uradovati in kaj se jim zaradi tega pripeti? — Nič manjšega, kakor da jih graška tetka obrekuje. To postopanje moramo mi pa odločno obsoditi, in bodemo od sedaj naprej vsaki slučaj, kjer se stranki ne bo postavno vstreglo, višjemu mestu naznanili. Hočemo videti, če bode se naša postavna pravica upoštevala ali ne!

Spodnje-štajerske novice.

(Duhovniške premembe.) Župnijo pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju dobil je č. g. Jožef Ozmec, kapelan v Ljutomeru. Č. g. Mihael Horvat, kapelan v Ribnici na Kranjskem, je postal dvorni kapelan pri knežu Windischgrätzu v Konjicah. Upraviteljem dekanije v Jarenini pozvan je č. g. Matija Kelemina, župnik pri Sv. Egidiju v Slov. goricah. Provizorjem so postali č. g. kapelani: Franc Gomilšek v Jarenini in Anton Novak v Majšpergu. V pokoj je stopil zbok bolehavosti č. g. Blaž Cilenšek, župnik v Majšpergu. Razpisani sta župniji v Jarenini (patr. Admont) in Majšperg (škofova podelitev) do 18. decembra t. l. Prestavljena sta kapelana Friderik Horvat od Sv. Martina pri Vurbergu v Jarenino in Anton Miklič od Sv. Frančiška v Savinjski dolini v Dobrno.

(Učiteljske premembe.) Na novo so nastavljeni učiteljski abiturijentje oziroma abiturijentinj: gdč. Marija Trampuš, podučiteljicam pri Sv. Lovrencu nad Mariborom, Anka Vauda, pomožnim učiteljicam v Slov. Bistrici, Gabrijela Fisoltsch, pomožnim podučiteljicam v Tinjah, Pavla pl. Ziernefeld, pomožnim podučiteljicam v Središču; podučiteljem pa gg.: Franc Čepe v Kamnici, Jožef Slekovec pri Spodnji Sv. Kunigoti, Oskar Žolnir v Markolah, suplentom pa Jožef Peitler pri Sv. Jarneju pri Poličanah. Okrajni pom. učitelj Alojzij Schaupt prideljen je šoli v Kamnici. Učiteljica ženskih ročnih del, gospa Marija Pečar-Vasle postala je suplentinja pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. Prestavljeni so podučitelji oziroma podučiteljice: g. Ivan Vrabl od Sv. Antona v Slov. goricah k Sv. Jurju,

g. Silvester Košutnik od Št. Ilja v Slov. goricah k D. M. v Brezju, g. Anton Šebat pride za suplenta iz Laporja v Črešnjevce, g. Avg. Achitsch, bivši podučitelj v Kamnici — sedaj pri vojaki — pa za podučitelja k Sv. Martini pri Vurbergu. Gdč. Marija Škrjančeva premeščena je od Sv. Jurja v Slov. gor. k Sv. Antonu, Ivanka Škrjančeva pa od Sv. Jurja v Laporje, Marija Vučnikova od Sv. Jurja ob Pesnici v Jarenino, Elvira Vipavčeva k Sv. Jurju, Viktorija Kautznerjeva od D. M. v Brezju k Št. Ilju v Slov. goricah.

(Imenovanja pri graškem nadsodišču.) Kancelijskim oficijalom I. razreda imenovani so: vodje zemljiške knjige Nikolaj Begovič za Voitsberg, Martin Drcfenik v Marenbergu za Gornjo Radgono, Martin Ermenc za Konjice, Simon Gross za Ormož in Karl Gredliczka v Rogatcu za Kozje. Kancelijskim oficijalom II. razreda vodje zemljiške knjige: V. Schneider za Laško ter kancelisti Karl Zemlitsch okrajnega sodišča v Mariboru, Janez Gollob v Konjicah in Anton Weissenstein v Slov. Bistrici za okrožno sodišče v Maribor, Marko Kobal v Velikovcu za okrožno sodišče v Celji, Alojz Dopler od okrajnega sodišča v Celji za ono v Mariboru, Tomaž Zargaj v Ljutomeru, Jožef Seidl v Borovljah in Matija Schweiger pri Sv. Lenartu za okrožno sodišče v Mariboru; Jožef Zupan v Rožeku za Gornjo Radgono; Grotmann v Laščah, Oswald Werlotschnig v Slovenski Bistrici, Jožef Kolarič in jetniški nadzornik Anton Perjatelj, vsi za okrožno sodišče v Celji. — Kancelistom so imenovani uradni sluge: Viktor Fašing okrajnega sodišča v Celji za Slov. Bistrico, Franc Besget v Ormoži na svojem mestu, Filip Hvalec v Šoštanjju za Konjice, Matevž Ivanuša v Ptujju za Ptuj, Karl Negovetič v Laškem za Sv. Lenart pri Mariboru, Matija Čatarič v Mariboru za Ljutomer; nadalje jetniški paznik v Celji Anton Goldner za Rožek ter vpokojeni žandarmerijski vodja Florian Apich za Rogatec. Prestavljena sta kancelista Franc Radanovič iz Podkloštra v Ormož in Jakob Mešarec iz Postojine v Ptuj.

(Vabilo k zborovanju.) katero priredi „Kmet. bralno društvo v Grižah“, dne 21. novembra t. l. ob 3. uri popoldne v društvenih prostorih. Vspored: 1. Govor dež. živinozdravnika gosp. Jelovškega o živinoreji. 2. Govor gosp. J. Kača o umetnem gnojenju. 3. Vpisovanje novih udov in pobiranje letnine. 4. Razni nasveti. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

(Iz Braslovč) se nam poroča, da otroci zelo bolehalo za davico in grižo in da jih je že več umrlo, vsled česar so dne 8. novembra šolo zaprli.

(Velika Pirešica.) Občinski odbor občine Velika Pirešica je v svoji zadnji seji dne 11. t. m. imenovala enoglasno svojim častnim občanom gospode: Franc Reherja, župana in posestnika; posestnike: Franca Turnškega, Matevža Steinerja, Matija Jamečnika, Jožefa Vasle, Br. Karl Putkova, Janeza Jeschovnika, veleposestnika v Veliki Pirešci in Ivana Kača, občinskega tajnika.

(Hlačice se tresejo vojniškemu Stallnerju.) Župan vojniški, velemožni Nemeč g. Stallner, zapisal je, ker je postavna doba vže davno potekla, volitev za občinski odbor vojniški, mesca maja t. l. Zoper imenik ugovarjali so dr. Ivan Dečko in drugovi, in ker se ugovor ni uvaževal, se pritožili na okrajno glavarstvo. Vse to je bilo mesca maja. Sedaj imamo vže drugo polovico novembra, pa še danes, toraj v šestih mescih, ni odločbe gledé te reklamacije, akoravno se mora v volitvenih zadevah tako naglo delati, da se mora v treh dneh pritožba zoper rešitev reklamacije predložiti okrajnemu glavarstvu. — Ljudje povprašujejo, kje tiči vzrok, da se ta reč ne pomakne naprej, kekor bi bila pribita? Vzrok je ta: imenik kaže, da bi znala nemškutarska glorijska v Vojniku iznikniti in da bi znali dati nemškemu županu Stallnerju krepko brco, tako, da bi iz Vojnika kar vun sfrčal, kjer itak ne bi smel biti župan, če bi na Spodnjem Štajerskem postava veljala tudi za Nemce. Sedaj pa nemškutarji hočejo napraviti tako sleparijo, kakoršna se je zgodila ob priliki volitve v državni zbor v mestni skupini celjski. Tukaj so namreč v zadnjem trenutku vpisali še hitro kakih 50 nemških volilcev. Državno sodišče je

to postopanje imenovala sicer „vthotapljenje“ volilne pravice, pa nemškutarji vojniški hočejo v svoji sili napraviti enako sleparijo za občinsko volitev. Te sleparije pa ne morejo prej napraviti, da mine novo leto, in bo raznim novo fabriciranim nemškim volilcem davek predpisan. Zarad te nameravane volilne sleparije ni nobene rešitve reklamacij. Tako so Nemci pri nas na Spodnjem Štajerskem stiskani, in tako se godi, če se vojniškemu Stallnerju pred volitvami tresejo hlačice, da se čuje klepetanje na „gotovo“ mesto v Celje.

(Zgorele so) dne 5. t. m. v Peklu zaloge trgovca iz Pristove, g. Andreja Zuppanza. Ogenj so omejila požarna društva iz Pekla in Poličan. Škode je 21.000 gl. zavarovano pa je bilo poslopje in blago za 34.000 gl. Kako je ogenj nastal, še ni dognano.

(Nepoznan mrtvec.) Dne 6. t. m. izvlekli so pri Brezicah truplo kakih 60 let starega moža, ki ima prestreljeno srce, vsled česar se sumi hudodelstvo. Uvedli so preiskavo.

(Krvoločna žival.) Pri Sv. Florjanu pri Rogatcu popadel je mrjasec posestnika Frica sosedovega 7letnega sinčka Artiča ter mu preparal trebuh. Lastnika hudobne živali zadene kazenska ovadba, ker je znal za to lastnost pri mrjascu, vendar ga puščal prosto okolu hoditi.

(Požar.) Dne 31. m. m. zgorelo je v Borovji, občini Sv. Kunigunda, gospodarsko poslopje z hlevom vred posestniku Antonu Prelogarju. Zgorelo mu je vso žito in krma. Škode ima 1700 gl. Zažgal je baje njegov 5letni sin, igraje se z užigalicami.

(Skriven slučaj.) V Rudenci, občini Virštanj pri Podčetrtku odšel je dne 4. t. m. posestnik Martin Hernalc z doma, pustivši doma 18letno hčer Franciko ter oba sina, eden 16, drugi 6 let stara. Na steni je visela nabita puška. Ko pride dekla domov, najde hčer ustreljeno na tleh ležati, puška pa je bila nekaj korakov od nje k omari prislonjena. Sama se tedaj nikakor ni mogla usmrtiti, brata pa trdita, da jima ni znano, kako se je zgodila nesreča.

(Samomor.) V Gornji Radgoni obesil se je dne 8. t. m. 63letni tesar Jakob Ponagel na lestvi v hlevu gostilničarja Pračerja. Samomor učinil je v bedi in obupu.

(Štajerske sodne razmere.) Komaj bi bilo, da bi se v navajanje vednih krivic pri naših sodiščih otvorila posebna kolona po naših časopisih, a škoda bi bilo naše ljudstvo vedno vznemirjati — kosmatih ušes „zgoraj“ se itak ničesar ne prime. Včasih pa si te oblasti izmislijo vender tako zasmehovalno premembo, da je težko molčati. Tako je odšel v Gornji Radgoni nedavno vodja okrajnega sodišča na odpust. Kaj stori nadsodišče? Pozvalo je namestnikom iz graškega sodnega okraja nekega sodnega pristava, ki ne zna besedice slovenske. Ako pridejo slovenske stranke s svojimi pravnimi zadevami, odpravi jih, ako ne znajo nemški, naj čakajo, da se vrne novi okrajni sodnik. Potrpežljiva pa je res nad vse slovenska koža.

(„Vinorejsko društvo v Slovenskih goricah“) je imelo svojo glavno zborovanje meseca oktobra pri Sv. Benediktu z navadnim vsporedom. Izvolili smo zopet obče znanega vrlega domoljuba in značajnega kmeta načelnikom. Saj si tudi društvo boljšega načelnika izvoliti ne more, kakor je Anton Roškar. On stori vse, kar zamore vinorejstvo povzdigniti, največ pa velja njegov vzgled. Njegova gorica glasno govori, da marljivo delo, gnojenje, skrbljivo škropljenje pomaga, da ima kaj brati vinorejec v jeseni, saj tudi naš načelnik je imel izvanredno lepo bratev, pa tudi njegova klet zdaj hrani žlatno vinsko kapljico. Naše društvo ima tudi vže lep nasad ameriške trte, ki se še bode prihodnje leto povečal, tudi to je le večinoma delo gori imenovanega. Sam ima že mnogo ameriških trt požlahtnjenih, ki mu že rodijo. Za zabavo se je priredila igra: „Mala pevka“. Pri tej sta svoji ulogi dobro rešila „Benks“ in „Matilda“, se-ve, čas za pripravo je bil zelo kratek. Prosta zabava je bila pri Josipu Solaku, z godbo smo bili zadovoljni. Opomniti je tudi, da so k zabavi mnogo pripomogli antonški pevci. Hvala jim!

(„Katoliško delavsko društvo v Mariboru“) nameruje si postaviti svoj lastni „Delavski dom“,

ako pripomorejo v to svrhu rodoljubna srca z radovoljnimi doneski. Omenjeno društvo, ki je edino v mestu Mariboru za probujo narodne zavesti in za negovanje verskega in bratovsko vzajemnega spojenja, bilo bi pač vredno, da doseže stavljeni si smoter. — Doneske, katere bodo redno izkazovali, sprejema hvaležno č. g. Martin Matek, predsednik društva.

(Sestanek sodnih predsednikov.) Dne 10. t. m. vršilo se je v Gradci posvetovanje sodnih predsednikov. Predsedstvo je imel predsednik višjega sodišča v Gradci, Schmid. Vdeležili so se sodni predsedniki: dr. Frölichsthal za graško sodišče, dr. Perko za celovško, pl. Kočevar za ljubljansko, Gerdešič za novomeško, Greistorfer za mariborsko, Ullepitsch za celjsko, dr. Zechner za ljubensko in Neugebauer za graško kazensko sodišče. Ministerstvo je zastopal ministerski svetnik dr. Pitreich. Posvetovanje se je tikalo novega civilnopravnega reda.

(Zabavni večer izvanakadem. podružnice društva sv. Cirila in Metoda v Gradcu) dne 13. novembra t. l. izvršil se je v dvorani „Steinfelder Bierhalle“ po vsopredu na občo zadovoljnost, katero je občinstvo z burnim ploskanjem pokazalo. Naši vrli Triglavani peli so dobrovoljno in brez nagrade kvartet pod vodstvom nadejalnega gosp. med. G. Ipavica, netjaka gosp. dr. B. Ipavica, Kočiančičevo: „Oblačku“ in na burno zahtevanje izvenredno Hajdrihovo: „Slabo sveča je brlela“, ter oktet Hugo Sattnerjevo: „Pogled v nedolžno oko“. Ko je silno pohvalno priznanje prestalo, uprizorila se je gledališčna enodejanska predstava „Narobe ideal“ g. stud. med. Radoslav Murnika, ktera je naš današnji emancipiran krasni spol ožigajoč po naših dobrovoljnih predstavljakah in predstavljajih predstavljena hrupno priznanje in smeh provzročila. Za smešno stvarino izvrstno urejeno gre stvarniku g. Radosl. Murniku, od kterega se nadejamo še drugih duševnih proizvodov, in za spretno uprizorenje neumornemu režiserju gosp. stud. pravosl. Škender Šešek pripoznana hvala, katero je njima občinstvo in prvomestnik podružnice javno izrazil Čehom, Hrvatom in Srbom bodi za mnogoštevilno vdeležitev, in gosp. drž. in dež. poslancu profesorju Franc Robiču za poslano veledušno vstopnino izkrena zahvala. Našim graškim udom priporočamo za bodoče večje vdeležbo!

Druge slovenske novice.

(Slovensko učiteljstvo na Kranjskem) predložilo je kranjskemu deželnemu odboru spomenico za uredbo učiteljskih plač in za vpeljavo osebnega sistema. „Slovensko učiteljsko društvo“ vložilo je že lansko leto teh vprašanj tikajočo se prošnjo deželnemu zboru. V spomenici dokazuje se, da je kranjsko učiteljstvo do sedaj res najbolj pozabljeno in zapuščeno v gmotnem napredku med vsemi avstrijskimi kronovinami. Tako zamore učitelj v I. plačilnem razredu še le po 40tih službenih letih brez petletnic doseči komaj borih 700 gld., med tem ko ima po preteku te dobe v IV. plačilnem razredu komaj 450 gld. Prosto stanovanje pripoznano je večinoma le učiteljem-voditeljem, med tem ko ostali učitelji in učiteljice ne dobijo niti stanovanja niti stanarine, tako, da morajo po nekod, kakor v Ljubljani, plačevati za stanovanje skoraj tretjino svoje plače. Največja krivica pa je v razdelitvi dohodkov, ti so tako nepremerno razdeljeni, da je razloček med najvišjo (I) in najnižjo (IV.) plačo stalnih učiteljev za celih 430 gld. Omenjena spomenica tirja vpeljavo osebnega in odpravo sedanjega krajevnega sistema ter še nekatera gmotna poboljšanja. Za vreditev teh zahtev naj se izvoli poseben odsek, v katerem bodo tudi zastopniki „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“. Ni menda človekoljuba, ki bi ne želel, da se kmalu vresničijo učiteljskemu stanu na Kranjskem tako nujne tirjatve. Nepravično, pa bi rekli, da je v tej spomenici postavek, naj bi dobivale učiteljice po novem sistemu za 150 gld. manj plače na ljudskih šolah, v meščanskih pa celo za 200 gld. manj.

(Osuševanje ljubljanskega barja) Pri Ljubljani krije veliko obseže lepega ravnega sveta nepristopno močvirje, takozvano „barje“. Kranjski stanoviti so že od nekdanj ukrepali, kako

ga osušiti ter si tako pridobiti mnogo rodovitnega sveta. A dežela sama je preslaba in ne razpolaga čez potrebne svote. — Poslanec dr. Šusteršič spravljal je zadevo pred državni zbor ter bil tudi pri finančnem ministru, da se izjavi, kedaj je pričakovati v to svrhu državnega prispevka; dobil je zagotovilo, da je namenila država pokloniti ogromno svoto 750 tisoč gld., katere bo izplačala v treh letnih obrokih. Ako sedaj to zadevo prevzameta kranjski deželni zbor in odbor resno v roke lahko bi se z delom že prihodno spomlad pričelo.

(Občina Studenec) razdeli se v dve samostojni občini, kateri zakon je bil vsprejet v kranjskem deželnem zboru in kojega je tudi cesar potrdil.

(V Ljubljani je utonil) dne 8. t. m. 17letni Jakob Kranjc pri Vrhniku. Pejajala sta z očetom v čolnu deske; ker jima čoln obtiči, skušal ga je sin zopet v tir spraviti, pri tem pa se je zvrnil iz čolna ter utonil.

(Zgorela je) v Novem mestu 5letna hči g. učitelja Šriberja; igrala je v kuhinji, ko se ji užge obleka ter se tako opeče, da je še isti dan umrla.

(Umrli je v Logatcu) dne 10. t. m. č. g. župnik Lovro Bergant.

(V Postojini umrl je) dne 14. t. m. častni kanonik, dekan in župnik, č. g. Ivan Hofstetter 75 let star. Rajni je bil vitez Franc Jožefovega reda ter častni tržan postojinski. Dičila ga je miroljubnost in blag značaj.

(Deželni poslanec) izvoljen je bil dne 16. t. m. v vipavsko idrijskem okraju kandidat narodne stranke Ivan Božič mesto umrlega Lavrenčiča. Za trgovsko in obrtniško zbornico izbran je mesto umrlega Janka Kersnika zbornični podpredsednik g. Anton Klein v Ljubljani.

(Idrijski rudarji) dobivali bodo odmerjeno potrebo žita in drv brezplačno, kakor jih je nedavno osrečil odlok poljedelskega ministerstva. Vsekakor se imajo podpore potrebni in vredni ondodni delavci za to naklonjenost zahvaliti v prvi vrsti poljedelskemu ministru, grofu Ledeburju samemu, ki je uvidel to potrebo pri svojem obisku v Idriji, a nadalje dotičnim državnim poslancem za uspešno posredovanje.

(V Beljaku) vpeljejo tudi telefon. Oglasilo se je že zadostno število naročnikov. Zveže se najbrže z državno telefonsko mrežo.

(Zahvalno pismo) poslalo je „Koroško zgodovinsko društvo“ g. stotniku Fridolinu Kavčiču povodom njegovega odhoda iz Koroškega.

(Umrli je) v Trstu dne 11. t. m. najstarejši častni občan ljubljanskega mesta, g. Franc Jelovšek 100 let star. Ljubljana ga je izvolila svojim častnim občanom že leta 1843.

(Turško postopanje.) V plinarni v Trstu nastopajo nasprotni uradniki napram slovenskim delavcem nad vse sovražno. Ako slišijo uradniki te le slovensko govoriti, zagrozijo se jim, da se odpustijo. Zgodila se je tudi skoraj neverjetna krivica, da so dva delavca res odslovili, ker sta slovensko govorila. Ali nas je že vlada res brez pravnim zabilježila?

(Zaupnik italijanske narodnosti.) Policija v Trstu zaprla je nekega Karola Martinolicha iz Pulja, ko je bil na pobegu v Italijo. To človeče bilo je najhujši agitator za italijansko narodnost ter urednik sramotilnega časopisa „Pensiero“. Zasramoval in blatil je vse, kar je slovanskega ter posebno črnil slovanske prvake, kakor dr. Laginjo. Zbok tega pa je užival neomejeno zupanje italijanskih strank, koje so mu poverile vodstvo bogatega društva „Societa opernia“. Temu društvu pa je zmanjkala vsotica 80.000 gld., koje je Martinolich seboj v Italijo povabil. Razun tega pa še ima mnogo drugih hudobij na vesti — ako jih bodo porotniki hoteli videti!

(Osobna vest.) Administracijskim tajnikom pri c. kr. finančnem ravnateljstvu v Gorici imenovan je pristav finančne prokurature v Ljubljani g. Emil Guttmann.

(Slovenska šola v Gorici.) Deželni šolski svet dobil je pooblastilo v tej zadevi nastopiti eksekutivno pot napram goriškemu mestu. Šolska nadzornika gg. Vodopivec in Culot sta poverjena poiskati primerno stanovanje, opravo in najeti potrebno osobje. Lahoni se jima grdo rogajo ter

ju imenujejo mešetarja, a zajedno zatrjujejo, da pač ne najdeta Italijana, ki bi hotel svojo hišo za to šolo prepustiti. No, tedaj pa tudi ni treba tam iskati, ker ima tudi nek Slovenec povsem prikladno stanovanje, kojega bi tudi drage volje prepustil. Ako je tedaj deželnemu šolskemu svetu resno na tem, ne bo treba preveč stikanja.

(Deželnozbornski mandat odložil) je goriški poslanec in zastopnik trgovinske in obrtniške zbornice, baron Rütter — baje iz zdravstvenih ozirrov.

(Občinske volitve v Istri) bijejo se letos hujše, nego sploh kedaj poprej. Žalibože niso Slovani povsod srečni, ker pritiskajo nasprotni Italijani s takimi sredstvi, s kojimi slovansko prebivalstvo ne more tekmovati, ker mu to brani ponos in čisti značaj, ker so ta sredstva prepodla — hinavska. Tako so v Miljah računali naši na skoraj gotovo zmago, a tu so vpisali nasprotniki neposredno pred volitvijo 100 novih obrtnikov. Kje in kako so jih dobili? Prav kakor celjsko okrajno glavarstvo pri državnozbornskih volitvah za dr. Pommerja.

(Nenadoma umrl) je v Reki dne 10. t. m. poštni oficijal Rudolf Magajna. Za časa hudega potresa služboval je v Ljubljani ter je bil edini, ki je vstrajal ves čas v brzojavnem uradu, za koje nevstrašenost je bil tudi odlikovan s zlatim zaslužnim križcem.

(Priporočba.) Naš rojak, akademični slikar Josip Germ, — kot učenec slavnega češkega slikarja V. Brožika dvakrat s prvo ceno odlikovan, — otvoril je te dni v Pragi atelijer za figuralno slikanje (portret, nabožne in dekorativne slike, genre). Kdor si želi omisliti kako sliko ali informovati se v tem oziru, naj se obrne na njega pismeno pod naslovom: J. Germ, Praga, Vodičkova ulica št. 38.

Druge avstrijske novice.

(Državni zbor.) Dne 13. t. m. vršile so se volitve predsedništva. Ker je Ebenhoch odločno odklonil ponujeno mu mesto, izvoljen je predsednikom prvi podpredsednik vitez Abrahamovič, a prvim podpredsednikom dosedajni drugi podpredsednik dr. Kramar, med tem ko se za njegovega namestnika še ni odločilo; skoraj gotovo, da vzamejo II. podpredsednika iz „krščansko-slovanske zveze“, a to najbrže poslanca Ferjančiča. — Jako značilen je govor Ebenhocha pred svojimi volilci, zakaj ni maral sprejeti predsedništva — ker bi se znal njegov klub kršiti ali celo iz večine istopiti, a on je preverjen, da mora ostati v večini, ako noče, da pridejo nemški nacionalci in liberalci zopet do moči, ki bi bila pogin ustavi. Izjavil je tudi, da je ves nemški boj proti jezikovnim naredbam in ministerstvu le gola glumacija; udariti hočejo le večino. Ker pa proti večini ni mogoče obstrukcije naperjati, niti obtožbe vlagati, vzeli so si za posebjeno večino jezikovne naredbe in ministre. Nekaj enacega je moral tudi grof Badeni sam slutiti, sicer bi ne bil imel toliko poguma, da bi se jim bil sam nasproti postavil. To je storil nedavno v svojem govoru, povdarjajoč, da še ne misli iti ne on ne vlada. On ne more zato, ako to gospodi Nemcem ni dovolji. Ako ne reši zbornica jezikovnega vprašanja potom zakonodajstva, odločna je vlada sama vzeti stvar v roke. Res prijemal jih je, toda tako nežno in rahločutno, da se je uvidela nakana. Rekel je nadalje, da vlada rada pripozna važnost Nemcev v Avstriji ter vé, kakšno mesto jim pripada, a vlada ima gledati tudi, da vrši svojo dolžnost napram nenemškim narodnostim. Zadnjo dolžnost je menil grof Badeni gotovo v besedah in na papirji. Poklonov in sladkih besed poveriti je mogla vlada grofu Badeniju v obilici, da jih deli priložno med slovanske prisilce. „Slovansko krščanska zveza“ ohrabрила se je nedavno v izjavi, da noče za provizorij glasovati, ako se ji ne zajamči izpolnitev njenih zahtev. Takoj jih je vredil vitez Javorski ter jih peljal pred Badenija, kateri se je pokazal deputaciji jako prijaznega in naklonjenega!! Česa nam je še pač več treba. No, morda se jame sedaj zopet bolj usornega kazati, ker so ga Slovani tudi v tretji bitki rešili obtožbe po obstrukciji — lahko jih zopet za nekaj časa pogreša.

(Češka žilavost.) Ne samo, da so nam vsem ostalim Slovanom Čehi vzor marljivosti in požrtvovalnosti v svojem kraljestvu, tudi v tujini znajo si s svojo nevpogljivo vztrajnostjo pridobiti veljavo in občudovanje tujcev. Nedavno sklenili so v vsakem okraju na Dunaji iz zasebne premoženja si ustanoviti svojo ljudsko šolo ter so osnovali v to svrhu po vseh okrajih lastne okrajne šolske odbore. Šolsko društvo „Komensky“ pa nameruje celo češki gimnazij na Dunaji ustanoviti. Ne moti jih pri tem ne krik poedinih Nemcev, ne hrup celega dunajskega mestnega sveta. Navolili se bodo ti prej kričanja, kakor pa oni delovanja za prosveto.

(Mažarska vlada na Reki.) Ko se je izdal v ogerski zbornici zakon, kateri priklopi tudi prebivalce na Reki neposredno sodišču v Budapešti, ter se Rečanom tako odvzame prestara pravica avtonomnega sodstva, začelo se je mrmranje, katero se je kmalu spremenilo v močno bučanje. Toda prepozno. Kar enkrat mažarske čeljusti popadejo, ne izpustijo z lepa. Največjo nejevoljo vzbuja zastopnik mažarske vlade, grof Battyany s svojim oholim in prezirljivim postopanjem. V petek 12. t. m. odločil se je zastopnik reškega mesta za skrajno. Župan in 47 odbornikov odložilo je svoje mandate. Ostalo je jih zvestih mažarski vladi le 8. Zavladalo je vsled tega med prebivalci velikansko veselje. Mestna godba priredila je odstopivšemu županu podoknico ter igrala po celem mestu, spremljena po mnogobrojnem občinstvu. Proti mažarski vladi napravljajo se javni shodi.

(Na Ogorskem) deluje baš zadnji čas stroj za pomažarenje neprestano. Razun, da se vsem nemažarskim osebam, ki služijo v javnosti od zgoraj namigne — ali pa pritisne, da otrsejo svoje nemažarsko ime ter vsprejmejo mažarsko, vstanovila se je posebna komisija, koje naloga je, vsa krajevna imena pomažariti ter edino kot taka v uradne zaznamke vpisati. Vsled tega snidejo se te dni zastopniki nemažarskih narodov (Slovaki, Srbi, Rusini, Rumuni in Nemci) na zaupno posvetovanje, kako je nadalje osnovati boj proti mažarski brezobzirnosti in tlačanstvu. Izdavatci namerujejo skupni list, kateri bo izhajal v inozemstvu (najbrže v Belgiji), da zve svet o hijenskem značaju mažarskih vitezov. Dogovorili se bodo tudi gledé namerovanega velikega shoda Rumunov in nove spomenice.

Ogled po širnem svetu.

(Turčija je razžalila Avstrijo) s tem, da je poveljnik v Adani obdolžil agenta avstrijskega brodivja Lloyda, nekega Brazzafollija, političnega spletkarstva v prid Armencem, ter da je mutesarif v Merzini onečastil avstrijsko zastavo. Avstrijski poslanik v Carigradu, baron Calice, dobil je od naše vlade nalog, da takoj zahteva, od turške vlade zadoščenje v tem, da se dotična uradnika odstavita in da se avstrijski zastavi izkaže predpisana čast. V nasprotnem slučaju poverjen je poslanik Carigrad zapustiti, a mesto Adano naj dve avstrijski ladiji bombardirajo. Dasi nima sultan poguma naravnost zahtevati odreči, vendar menca nejasno s svojimi izjavami.

(Črnagora) Knez Niko prepotoval je zadnji čas več evropskih držav ter se mudil na raznih vladarskih dvorih. Vzrok da se je knez podal na daljše potovanje, ki sicer najrajši preživi v svojem mirnem dvoru med udanimi podložniki ter pesnikuje, bila je namera pridobiti si večje posojilo za zgradbo železnice. Uslišal ga je njegov kraljevi zet v Rimu ter mu spleča neka italijanska banka jeden milijon frankov v zlatu, koje bo črnogorska država vračevala v polletnih obrokih. Pa tudi neka francosko-ruska družba pripravljena je posoditi 5 milijonov frankov, ako se ji dajo povoljna jamstva za obresti. Podjetni knez uvedel bo sedaj razun omenjene železnice še marsikaj koristnega v gospodarskem oziru.

(Stanje na Kreti) se noče spremeniti. V Carigradu imajo sklep miru za pravcato šahigro, ker poedine figure nalašč tako spretno potegujejo, da se ne konča prehitro zanimivo kratkočasje. Že se je govorilo, da so sprejeli vse točke mirovne pogodbe razun zadnjih treh — takoj pa so najbrž celo stavbo prevrgli ter začeli z

nova „figure“ postavljati. Saj se Turek pri tem ne vtrudi — mirno vleče čibuk ter srka kavo, a kedar se mu ravno zljubi, blekne svoje mnenje ter zopet prevdarja. Grki zahtevajo, naj se vsi mohamedanci izselijo iz Krete, ako se hoče uvesti red, temu se velesile upirajo. Krečani zahtevajo, da se jim brže podeli samouprava in se jim pošlje poveljnik, temu upira se Turška. Nikakor še ni zanesljivo, bode li polkovnik Schaffer kedaj guverner na Kreti. Avstrijski minister Goluchowski opozoril ga je v avdienci na velike težkoče, ki se bodo stavile njegovemu imenovanju ter ga sploh hotel nekako pregovoriti, da pusti to misel. Sosebno hudo nasprotuje sultan sam, ki ga dolži samomišljenja s Turčiji sovražnimi Armenci, kar nekako potrjuje dejstvo, da ima armensko princesinjo za ženo.

(Na Ruskem) odkazuje se katolikom in Poljakom vedno več pravic in enakopravnosti. Ondotni katoliški krogi ne pomnijo, da bi bil kedaj kateri mestni poglavar katoličan, sedaj pa je imenovan predsednikom mesta Vilno katolik. — Prav tako je obstala do sedaj zakonita naredba, da je za uradnike pri ruskih železnicah sprejemati le izjemoma uradnike, ki niso pravoslavne vere in ruske narodnosti. Določeni so bili le prav neznatni odstotki za take uradnike, ki pa, ako se jih je tudi sprejelo, opravljali so podrejene službe ter se je na nje pri povišanju in zboljšanju plač le redko oziralo. Ta tesnosrčni zakon odpravil je sedanji obratni minister, za kar mu posebno poljski katoličani hvalo pevajo.

(Nemški državni zbor) sklican je za 30. t. m. Takoj ob pričetku mu bo zopet razpravljati o novem pomorskem zakonu in novem vojaškem kazenskem redu.

(Dreyfusova zadeva.) Francoskega stotnika Dreyfusa obsodilo je svoječasno vojaško sodišče na dosmrtno ječo ter so ga prepeljali na nek skalnat, povsem osamljen otok sredi morja. Sedaj pa se s to zadevo peča ves francoski svet, ker se nekateri privrženci privedli dokaze, da je obsojenec nedolžen ter da je dotična izdajalska pisma pisal nek drug častnik francoske vojne. Dokazuje se, da niti obsojenec niti zagovornik ni videl nekega pisanega dokaza, na podlagi kate rega se je obsodba zvršila. Vojno ministerstvo se noče nove poizvedbe resno lotiti, ker bi sicer prišlo ob pravi ugled in bi se protižidovski moči zamerilo.

(V Braziliji) širi se po umoru vojnega ministra ustaja čedalje bolj. Zapri so že več poslancev in drugih vplivnih državljanov. Vse kaže, da se je ta ustaja že dolgo po skrivni zaroti po vsej deželi gojila ter je bil napad na predsednika oziroma na vojnega ministra nekako znamenje za splošno ustajo. V glavnem mestu Rio de Janeiro proklican je vojaški zakon ali kratka sodba.

(Vstaja v Indiji) močno pojema ter najbrže v kratkem poneha. Bojaželjni narod Afridov je že skoraj popolnoma osamljen ter se bo moral kmalu podati. Angležem je pomagala to vstajo največ zadušiti — kolera, ktera razsaja v Indiji tako grozno, da je mnogo mest popolnoma izmrlo.

Dopisi.

Velika Pirešica. Pred nekoliko časa je neki dopisnik v „Südsteirische Post“ prijel ves občinski odbor občine Velika Pirešica s županom g. Franc Reherjam vred, in istim očital vsakojake reči, med kojimi je bilo nemčurstvo na prvem mestu. Da se izve resnica in se zavrne obrekovanje, naj bodé povedano, da dotični gosp. dopisnik ni bil prav informiran in je nehote laži, koje je njemu tretja oseba šepetala na uho, spraval v javnost ter tako provzročil splošno nejevoljo in pa razdraho med ljudstvom. Sedajni občinski zastop s svojim županom vred si je popolnoma v svesti svoje krščanske in narodne dolžnosti, in še ni bilo nobenega povoda istega napadati in grajati. V občini Velika Pirešica se uraduje izključno vse slovensko, se je pri vseh volitvah volilo narodno, in ni bilo slučajja, kateri bi znal žaliti krščansko-narodni čut. Kar pa zadeva poslov občinskega odbora in županstva, tako v domačem kakor v prenešenem delokrogu, pa so bili ti vedno tako vestno spolnovani, da

ni bilo niti od strani občanov niti od predpostavljene oblasti nikakega povoda h graji ali nejevolji. Nasprotno pa se mora s pohvalo sedajnega občinskega zastopa in g. župana zabeležiti, da so se v tej triletni dobi, odkar da je sedajni odbor s županom na krmilu občine Velika Pirešica, napravili 4 veliki in 3 manjši mostovi na občinskih cestah z velikimi stroški, se je plačalo mnogo dolga občine, koji se je bil prevzel, in vkljub temu, da se je votirala za bodoče leto v občinski proračun svota 600 gld. za vzdrževanje občinskih cest z mnogimi drugimi izdatki, zamogel je občinski zastop z občinskimi dokladami na 30%, preiti, kar je gotovo za našega itak stiskanega davkoplačilca velike važnosti.

S tem je dokazano, da sedajni občinski odbor z g. Franc Reherjam kot županom, prav dobro gospodari za blagor svojih soobčanov, da si je vedno v svesti svojih krščanskih in narodnih dolžnosti, in da bode z lahko vestjo in častnim imenom zamogel prepustiti svoj posel svojemu novoizvoljenemu odboru.

To zdelo se nam je umestno zabeležiti zato, da se zavrne neopravičeno sumničenje in obrekovanje sedajnega občinskega odbora in g. župana, in da se zve resnica. Konečno pa bi si usojali svetovati, da naj se nikar tam bruna ne išče, kjer je samo dlaka, in naj se ne skuša sejati nemir in razprtija med naše mirno ljudstvo, kajti kdor seje nemir, bode žel jezo.

Iz Velenja. (Naša pošta.) Naj ti, ljuba „Domovina“, še jaz, ki sem bolj motike, sekire in cepca vajen kakor pa peresa, nekaj popišem. Za danes sem vzel na muho našo velenjsko pošto! Tukaj so ti razmere, da se Bogu usmili in nikogar ni, ki bi dregnil v ta osir. Ne boste verjeli, g. urednik, če Vam povem, da imamo na tej pošti letos že drugega uradnika, ki nič slovenski ne zna! Meseca septembra in oktobra je bil tukaj ekspeditor, trd Nemeč, zdaj pa služi tu ekspeditorica, ki ne razume slovenskega jezika!

To pa tako veste, da je naš kraj čisto slovenski, samo v Velenji je dosti nemškutarjev. Kaka krivica se dela v tem našem ljudstvu, da na pošti ne znajo slovenski, to vemo še mi Gorjanci, čeprav nismo učeni in študirani. Gruntal sem in tuhtal, kako si upa poštar Goll najemati za svojo pošto človeka, ki našega jezika ne zna, pa sem jo nazadnje pogruntal! Goll dobro pozna tržane velenjske in vé, da tudi tisti, ki se k narodnjakom štejejo, doma večinoma nemški govorijo. Ti tržani, misli Goll, mi ne bodo sitnosti delali, ker bodo čisto gotovo po nemško govorili z mojo nemško ekspeditorico, če tudi nič slovensko znala ne bo! In kmečko ljudstvo? No, bomo že kako „fretali“, pomagali in tolmačili bodo moji otroci itd. Pričel se pa gotovo nobeden ne bo. Saj vemo, da so zato preponižni in prenevedni. Ali sem pravo zadel, gospod urednik? Kaj pravite? — Jaz znam za silo nemško, ker sem se pri vojakah nekaj naučil „tajč pohrusten“, pa vendar ne govorim rad, in kadar bi drugi hoteli, takrat pa nalašč nočem! Sem že tak!

To le sem Vam mislil potožiti, ker vem, da radi sprejemate take pritožbe v Vaš list, ki ga jaz strašno rad berem. Moj sin, ki hodi v šolo, mi je pomagal to le napisati, ker jaz sem se premalo učil. Pa vem, da še ne bo čisto dobro in lepo napisano za tisk, pa Vas prosim, gospod urednik, da še Vi opilite, kar treba in potlej pa nesete v Vašo tiskarno za „Domovino“. Če se Vam ne zamerim, bom pa še včasih kaj več povedal! Stara grča J. Ž. M. R.

Iz Studenice. Naše „bralno društvo“ priredilo je v nedeljo 24. vinotoka t. l. veselico ter se je prav dobro obnesla. Če ravno tokrat nismo imeli v naši sredini toliko cenjenih gostov iz sosednjih krajev, kakor smo jih bili vajeni videti pri dosedanjih veselicah, vendar to ni kratilo našega veselja, ker smo vedeli, da je to povzročila na eni strani slavnost, ki so jo priredili odhajajočemu tovarišu in prijatelju v slovo, na drugi strani pa neugoden čas. Zelo pa nas je razveselil prihod vrlih gostov iz Čadrama, Manjšberga in Št. Janža na Drav. polju, kateri so nas tokrat prvokrat, a upamo, da ne zadnjokrat obiskali. Pa tudi iz Poličan in Pekla prišlo je lepo število gostov, zelo veliko tržanov in kme-

tov iz bližnje okolice. Tako je prav, vrli kmetje! Le oklenite se tega prekornega društva, ki je ustanovljeno le za to, da bi vam preskrbelo dobrih knjig in časopisov, s katerimi se zamorete kratkočasiti v dolgih zimskih večerih ter vam priredilo tudi kako veselo urico.

Naši cenjeni diletantje, ki so ta večer nastopili v igrah „Krojač Fips“ in „Garibaldi“ držali so se kakor vedno, tudi tokrat jako vrlo ter so spretno pokazali, kako se znajo v razne uloge uglobiti. — Gdč. Ranerjeva, ki je v prvi igri tako vrlo predstavljala zaljubljeno Liziko ter se tako ljubeznjivo dobrikala svojemu varuhu in mu zagotavljala svojo ljubezen in zvestobo, med tem ko so bile vse njene misli posvečene jedino le mlademu sosedu — Miheliču, je v drugi igri tako ljubko igrala ulogo matere in hišne gospodinje, da se je bilo kar čuditi. Vse njeno vedenje v pogovorih s svojim možem in svojo hčerko bilo je tako naravno, kakor bi bila vrla gospodična res že delj časa skrbna hišna mati. Gdč. Majhenova, ki je v prvi igri z vsemi močmi ženske zgovornosti skušala vplivati na krojača Fipsa ter ga navduševala za svojo že precej dozorelo lepoto, je v drugi igri dobro predstavljala boječo, a strastno ljubečo hčerko Roziko ter tako spretno rešila svojo nalogo. G. Koropec Ivan je tudi jako dobro pogodil zaljubljenega in za svojo varovanko tako se boječega Fipsa, pri „Garibaldi“ pa hišnega očeta, ki hrepeni jedino le po slavi ter misli svojo hčerko jedino le tedaj srečno, ako se poroči s kakšnim imenitnikom. Le žal, da je bil ves njegov trud zastonj, kajti v prvi igri ušla mu je Lizika, njegova hčerka se je pa poročila z navadnim trgovcem s prelepim imenom — Zelnik. Pa tudi gg. Kandolin in Koropec France, ki sta tokrat prvokrat nastopila, sta jako dobro igrala ter vrlo tekmovala z drugimi igralci.

Ker so gledališke predstave vedno tako dobro obiskane in ker ima „bralno društvo“ tako dobre moči na razpolago, upamo, da bode to vrlo društvo priredilo še več takšnih predstav! Na delo tedaj vrlo „bralno društvo“ in cenjeni diletantje!

Od Velike nedelje. Tukajšnja župnija, dasi ni prostrana, ima znatno število odličnjakov, ki so dospeli do časti in dostojanstva v človeški družbi ter živijo sedaj raztreseni po mnogih krajih naše države. Ti gospodje so vršili za raznih časov svoje študije, takó, da se nekterih le malo, nekterih pa nič ne pozna. — Bila je toraj hvalevredna misel dveh velikonedeljskih, v krasni Gornji savinjski dolini živečih gospodov, da bi se vsi velikonedeljski odličnjaki nekega dne letošnje leto pri Veliki nedelji sestali ter preživeli nekaj veselih ur med svojci in znanci iz mladostne dobe. — Ta namena se je naznanila vsem v tujini bivajočim rojakom, kateri so jo, kakor se razumeva, navdušeno odobrili. — Ta sestanek se je odločil na dan 18. avgusta t. j. na rojstni dan Njegovega Veličanstva presvitlega cesarja Franca Jožefa I. — Toda niso mogli vsi priti, ker so jih uvirale službene dolžnosti, a vendar se jih je sestalo lepo število. Pri skupnem obedu je veljala prva napitnica Nj. Veličanstvu. Za to napitnico je č. o. g. Krizostom Krajnc, gvardijan v Virovitici v Slavoniji, omenil v ognjevitom govoru našega največjega mecenata prevzvišenega g. vladiko Josipa Jurja Strossmayerja. Č. g. Ferdo Šoštarčič, župnik malonedeljski, napil je našemu milostivemu g. knezoškofu Mihaelu Napotniku. Vsi prisotni gospodje so priznali enoglasno, da jim je prvi pouk v početni velikonedeljski šoli pripomogel do višje naobrazbe in do sedajnega dostojnega stanu, ter so gromovito napijali tukajšnjemu učiteljstvu. O tej priložnosti izrekla se je posebna zahvala prirediteljema tega sestanka, gg. Erhartiču in Petku. Tudi staroznanega velikonedeljskega rodoljuba Davorina Petka niso pozabili, on je tudi to gotovo zaslužil, ker si je največ prizadeval, da se je ta domačinski sestanek tako sijajno izvršil. Od nekkih gospodov, ki se niso mogli udeležiti tega sestanka, prišli so brzobjavi in dopisi. Živo bi bilo želeli, da se tak sestanek priredi zopet bodoče leto, a to v drugi polovici meseca julija ali meseca avgusta, ko bodo že gospodje dijaki na počitnicah, ker oni se svojimi jarojasnimi gili mnogo pripomagajo k sijajnosti

vsake narodne svečanosti. — Take priložnosti imajo velik vpliv na razvoj narodne zavesti. Kmet prostak videč, da se gospod veseli po domače, slušajoč njegove umetne govore in sladko zvoneče pesmi slovenske, začne svoj jezik dostojno čislati, spoštovati in ljubiti, ter se ga več ne sramuje, misleč, da ni hlapčevski in be-raški. Na svidenje toraj bodoče leto, mili mi velikonedeljski odličnjaki, na svetih domačih tleh, kjer še v nekterih obiteljih gledé na narodno zavest ni samo hlad, temveč mraz, da, celo led.

Narodno-gospodarske novice.

Splošna pridobnina po našem novem davčnem zakonu.

Piše dr. R. Pipuš.
(Konec.)

V drugi davčni družbi znašajo davčni stavki vseh pripadnikov 24.000 gld., prispevek te davčne družbe za leto 1898 pa 24960 gld.; toraj je skupni znesek vseh davčnih stavkov za 4% manjši, kakor družbin prispevek, ali skupni znesek davčnih stavkov bi se moral za 4% povišati, da doseže družbin prispevek. Zavoljo tega se morajo tudi davčni stavki vseh pripadnikov te družbe za 4% povišati. Pridobninarji, katerim je pridobninska komisija te davčne družbe odkazala davčne stavke 55 gld., 80 gld., 100 gld., 260 gld. itd. bodejo morali toraj leta 1898. na splošni pridobnini v resnici plačati po 57 gld. 20 kr., 83 gld. 20 kr., 104 gld. 270 gld. 40 kr. itd.

Odstotna mera, za katero se morajo pridobninarjem odkazani davčni stavki povišati ali znižati, ker se skupna vsota davčnih stavkov ne ujema z družbinim prispevkom, se imenuje porazdelitveni pribitek oziroma odbitek. Ta pribitek in odbitek se računi vselej po celih odstotkih. Drobci, ki znašajo manje kakor polovico, se zanemarjajo, drobci pa, ki znašajo pol ali več kakor pol odstotka, se štejejo za cele odstotke.

Prispevek neke davčne družbe znaša 12.000 gld.; vsem pripadnikom te davčne družbe odkazani davčni stavki pa znašajo skupaj 12.550 gld. Ta znesek bi se moral znižati za 4,38%, da se ujema z družbinim prispevkom. Vendar se pa davčni stavki pripadnikom te družbe ne bodo znižali za 4,38%, ampak samo za 4%.

Prispevek druge davčne družbe znaša 29.357 gld. 90 kr.; davčni stavki vseh pripadnikov te družbe skupaj znašajo pa samo 28.600 gld. Ta znesek bi se moral povišati za 2,65%, da doseže družbin prispevek. Vkljub temu pa se davčni stavki pridobninarjev te družbe ne bodo povišali samo za 2,65%, ampak za cele 3%.

Ker se porazdelitveni pribitek in odbitek računata vselej po celih odstotkih, bode se večkrat pripetilo, da bodo pripadniki kake družbe kako leto morali plačati nekaj več, ali pa nekaj manje pridobnine, kakor znaša prispevek njihove davčne družbe. Ako bode pridobnina vseh pripadnikov kake davčne družbe na ta način kako leto zaostala za družbinim prispevkom, ali pa družbin prispevek presešla, bode se to popravilo prihodnje leto. Prispevek dotične davčne družbe bode se prihodnje leto za zaostanek poprejšnjega leta povišal oziroma za presežek poprejšnjega leta znižal. Že iz tega sledi, da prispevek marsikatero davčne družbe prvo in drugo leto priredbene dobe ne bode enak. Pa še tudi iz drugih razlogov utegne prispevek kake davčne družbe drugo leto priredbene dobe biti različen od prispevka za prvo leto priredbene dobe.

Kakor smo že poprej videli, sme kontingentna komisija iz važnih razlogov posameznim davčnim družbam prispevek znižati. Ako se to pri kaki davčni družbi zgodi tako pozno, da se pri predpisovanju pridobnine za posamezne pridobninarje za prvo leto priredbene dobe na to znižanje ni mogoče več ozirati, ker se je pridobnina za prvo leto že predpisala, ali vsaj predpisovati začela, bodo morali pripadniki te družbe prvo leto priredbene dobe plačati toliko pridobnine, kakor je na nje pride po neznižanem družbinem prispevku. Znesek pa, ki so ga na ta način prvo leto priredbene dobe plačali preveč, bode se odbil od prispevka te družbe za drugo leto priredbene dobe. Samo tedaj, če bi bila kontingentna komisija prispevek kake davčne

družbe znižala najmanje za četrtno ali 25%, se pripadnikom dotične davčne družbe pridobnina za zadnje četrletje odpiše, ako bi se bil med nje porazdelil neznižani prispevek.

Vsak pridobninar se sme pritožiti, ako misli, da mu pridobninska komisija ni odkazala pravega davčnega stavka, ali ako ga ni oprostila pridobnine. Ako take pritožbe do takrat niso rešene, ko se za prvo leto priredbene dobe porazdeli prespevek davčne družbe med njene pripadnike, se na te pritožbe pri porazdelitvi ni mogoče ozirati. Prispevek davčne družbe se toraj na pripadnike davčne družbe porazdeli tako, kakor da bi se pritožbe, ki do takrat še niso rešene, niti ne bile vložile. Ako se pa pozneje kaki taki pritožbi ugodi, je jasno, da je moral tisti, ki se je pritožil, prvo leto priredbene dobe plačati preveč. Njemu bode se moralo to, kar je prvo leto preveč plačal, zaračunati za drugo leto, ali pa vrniti. Država pa v resnici ni prejela več, kakor je smela terjati. Ona je le od tega, katerega pritožbi se je pozneje ugodilo prejela preveč, od drugih pripadnikov te davčne družbe pa ravno toliko premalo. Za kolikor se je toraj kakemu pritožniku davčni stavek pozneje znižal, za toliko se bode moral družbin prispevek za drugo leto povišati.

Ker velja davčni stavek, ki se je odkazal kakemu opraviilu, vselej za dve leti, bi morala tudi pridobnina posameznih pridobninarjev biti obe leti enaka, ako bi davčni prispevek davčne družbe ostal za obe leti enak. Prispevki davčnih družeb se določujejo sicer tudi vselej za dve in dve leti, vendar smo videli, da bode prispevek marsikatero davčne družbe drugo leto priredbene dobe različen od prispevka prvega leta. Ker se pa prispevek davčne družbe na njene pripadnike vsako leto posebej porazdeli, bodo morali tudi pridobninarji večkrat drugo leto priredbene dobe plačati več ali pa manje pridobnine, kakor pa prvo leto. Ako se družbin prispevek ne spremeni, ostane tudi znesek, katerega morajo posamezni pridobninarji na leto plačati na pridobnini, za obe leti priredbene dobe isti.

Pridobnina posameznega opraviila ostane toraj, ako ostane družbini prispevek nespremenjen, za obe leti ista, tudi če bi se bilo opravilo v teku teh dveh let znatno razširilo. Na take izpremembe se pri porazdelitvi družbinega prispevka zavoljo tega ni mogoče lahko ozirati, ker se iste tudi pri določevanju davčnih stavkov ne upoštevajo. Na ta način bi moral pa marsikdo po krivici nesti neprimerno težko breme. Da se take krivice vsaj deloma odpravijo, dovoljuje zakon nekatere olajšave. Ako kdo svojega opraviila dalje časa ni mogel redno opravljati, ker ga je zadela kaka nezgoda, ali ker ga je kaj drugega nenavadnega motilo, mu sme finančno deželno oblastvo pridobnino za eno ali več četrletij deloma odpustiti ali odpisati. Ako bi pa moral kdo vsled takih neprilik izvrševanje svojega obrta ali opraviila za celo četrletje popolnoma opustiti, mu sme finančno deželno oblastvo za dotično četrletje tudi pridobnino popolnoma odpisati. Take neprilike in nenavadni dogodki so n. pr. bolezen, smrt, požar, vojska, kuga, povodenj, pa tudi nenavadno dolga in huda zima itd. Ne spadajo pa sem take ovire, ki so pri kakem opraviilu navadne. Znano je, da zidarji po zimi ne morejo delati, a zavoljo tega še ne morejo zahtevati, da bi se jim pridobnina deloma ali popolnoma odpustila, kajti ta ovira, zimsko vreme, je pri njihovem obrtu navadna in na to se je že oziralo pri določevanju davčnega stavka. Trгоvec pa, ki ima svojo trgovino ob cesti, in prodaja svoje blago skoraj samo popotnikom, bode lahko zahteval, da se mu odpiše nekaj pridobnine, ker je celo zimo bil nenavadno velik sneg, ki je zaprl ves promet na cesti mimo njegove trgovine.

Za družbin prispevek in za ostale pripadnike davčne družbe ostane brez pomena, ako se kakemu posameznemu pripadniku družbe v teku priredbene dobe nekaj pridobnine odpusti. Družbin prispevek ostane tudi nespremenjen, ako v teku priredbene dobe nekaj opraviil, ki pripadajo tej družbi, preneha, ali pa, če se v okraju davčne družbe začne nekaj novih opraviil, ki bi morala po znesku svoje pridobnine pripadati tej davčni družbi, Družbin prispevek se na

posamezne družbine pripadnike porazdeli, kakor da bi bili še vsi pripadniki družbe, ki so bili v začetku priredbene dobe, kakor da bi ne bilo priraslo v teku dvehletne dobe nobeno novo opravilo, in nobeno ne prenehalo. To kar se v teku priredbene dobe posameznim pridobinarjem na pridobnini odpiše, ali kar odpade na pridobnini, ker so nekatera opravila v teku priredbene dobe prenehala, trpi država; za to pa pripade državi tudi pridobnina od opravil, ki se začnejo v teku priredbene dobe. Taka opravila se razvrstijo še le za prihodnjo priredbeno dobo v davčne družbe. Ta čas jim ne odkaže pridobninska komisija davčnih stavkov, ampak davčna oblastva jim sama odmerijo pridobnino.

Književnost.

(„Missa in honorem Sacratissimi Rosarii Beate Mariae Virginis“) je naslov najnovejši kompoziciji neumornega skladatelja g. Ign. Hladnika v Novem mestu na Kranjskem. Prirejena je skladba za mešan zbor s spremljavo orgel, ali pa 2 gosli, viole, violine, 2 rogov in basa. Cena partituri in pevskim glasovom 80 kr. Instrumentalni glasovi se dobe v prepisu za 60 kr.

Razne stvari.

(Kaj mrzi naročnikom?) Rado se slišijo hude pritožbe nad izdajatelji časopisov, češ, vedno nas terja. Nek ameriški časopis prinesel je dobro primero, zakaj je potreba naročnino izterjavati. Piše pa: Recimo, da pridela 1000 veder vina vinogradnik na leto in ga proda tisoč osebam v raznih delih dežele. Večina teh oseb pravi: „Pošljem ti petak v kratkem.“ Dobrodušni vinogradnik si misli na to: „Vže prav.“ Kmalu razproda svojih tisoč veder vina, on pa nima od prodanega vina kaj pokazati, in jasno uvidi, da je celo trgatev zapravil, ker jo je na tisoče delov razposlal, in ker se njegovi dolžniki ne brigajo za svojo dolžnost, saj je tako majbna — jeden petak. — Iz tega sledi, da zagazi v dolgove. Ako leto za letom tako dela — kakor mora v resnici urednik časopisa delati — koliko časa bo obstal? Ako čitatelj malo pomisli, se prepriča, da ima izdajatelj časopisa dober vzrok, da ven in ven opominja svoje naročnike za naročnino.

(Podražanje dopisnic.) Z novim letom po viša se v Avstriji poština. Tako bode treba za priporočena pisma v inozemstvu plačati 2 $\frac{1}{2}$ kr. več nego sedaj. Podražile se bodo tudi poštne nakaznice, in sedajne dopisnice stale bodo tri krajcarje. Od merodajnih stranij se nam priporoča, naj se občinstvo zavzema zato, da bodo nove dopisnice, ako že bodo dražje, tudi boljše in prikladnejše, a to, da bi bila njih oblika večja, da naj bodo črtane in na naslovni strani lepše. (Gozdni mož.) V gozdu Otolinac na Hrvaškem umrl je nedavno nek čuden mož, ki je živel pod nekim drevesom celih 30 let. Bil je oženjen, a ko mu pred 30 leti umre žena in otroci, sklenil se je iz žalosti svetu odtegniti ter živeti kot puščavnik. Vzel je pipo, sekuro in lonček, ter se naselil pod nekim košatim drevesom; oblečen je bil samo v srjaco in hlače. Kedar mu je pošel duhan ali kruh, le tedaj je šel v sosednjo vas, kjer si je obojega izprosil. Gozdne živali so se ga tako privadile, da so mirno okoli njega hodile. Lastnik dotičnega gozda, Khuen, Belasi, izprosil je dovoljenja, da so ga pod istim drevesom tudi pokopali.

(Spopad z orožniki.) Blizu mesta Ostrogona (Gran) na Ogerskem zoperstavili so se kmetje orožnikom ter navalili na nje. Orožniki jeli so streljati ter usmrtili dva kmeta več pa jih nevarno ranili.

Koledar.

Petek (19.) Elizabeta, kraljica. — Sobota (20.) Feliks Val., spozn. — Nedelja (21.) 24. pobinkoštna. Darovanje M. D. — Ponedelj. (22.) Cecilija, d. m. — Torek (23.) Klemen, p. m., Felicita, m. — Sreda (24.) Janez od Križa, sp. — Četrtek (25.) Katarina, d. m. — Mladj dne 24. ob 10. uri 18 minut dopoludne.

Sejmi.

Dne 22. nov. v Arvežu, Svetini, pri Sv. Juriju ob Ščavnici, v Podčetrku, Arnovžu, Šoštanju in v St. Juriju pod Taborom. Dne 24. nov. pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Dne 25. nov. na Vidmu, v Dobjem, Ločah in na Ptuj.

Loterijske številke.

Gradec 13. novembra 1897: 48, 79, 69, 86, 31
Dunaj „ „ „ 40, 49, 30, 69, 55

Molitvenike

lepo veže knjigoveznica Drag. Hribar-ja v Celju. Mašne bukvice in vsa knjigoveška dela po najnižji ceni.

Melusine-ustna in zobna voda

deluje izborno proti zobobolu, gnjilobi zób, utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust. 1 stekl. 50 kr.

Jedina zaloga **lekarna pri Mariji Pomagaj**
M. Leustek
v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1, poleg mesarskega mosta. (221) 10-5

Zaloga vseh domačih preskušanih zdravil, katera se po časopisih in cenikih priporočajo. Pošilja se na vse strani z obratno pošto.

Celjski Sokol

privedi v sredo dne 24. t. m. v gostilniških prostorih v „Narodnem domu“ prvi zimski

jour-fixe

po sledečem vspredu:

1. Petje; preskrbi iz prijaznosti „Celjsko pevsko društvo.“
2. Godba.
3. Šaloigra.
4. Porterna gimnastika in boks.
5. Prosta zabava.

Začetek ob 8. uri zvečer.

K mnogobrojni udeležbi uljudno vabi vse svoje preč. člane in prijatelje društva

odbor.

Izjava.

Ker se od nasprotni strani namenoma trosi nerresnica, da sem zapustil, oziroma, da mislim zapustiti Celje, primoran sem izjaviti, da nikdar tega nameraval nisem in je temveč resnica, da sem za stalno vstopil v zobozdravniški atelier zobozdravnika gosp. dr. A. Praunseisa v Celji.

Herman Peters

zobozdravniški tehnik.

(261) 2-1

Kuharica spretna in izkušena

v trdnih letih, želi službe, najraje v kakem župnišču. Vajena je tudi v gospodinjstvu. Povprašati naj se blagovoli pod „Kuharica“ na uredništvo „Domovine“. (260) 2-1

Pošten prodajalec

(komi) z dobrimi spričevali in kavcijo sprejme se takoj.

Konsum. društvo za Frankolovo in okolico pošta Vojnik, Štajersko.

(265)

Vabilo. Gozdarsko društvo Vabilo.

pri Sv. Lovrenču v Puščavi

skliče

občni zbor

v gostilni gospe Josipine Gassner

v Spodnjem trgu, dne 21. novembra t. l. ob 4. uri popoldne, s sledečim vspredu:

1. Poročilo ravnateljstva o delovanju društva.
2. Prenaredba pravil v „Gozdarsko, gospodarsko in posojilno društvo.“
3. Razni nasveti.

Pri tem zborovanju se bodo navedle tudi lesne cene.

Radi važnosti zadeve vabi uljudno k obilni udeležbi

Načelnništvo.

Izgubil se je lovski pes

z imenom „Pozor“ (setar) z dolgo dlako bele barve in rujavimi lisami. Kdor ga je našel, naj ga odda gosp. Jan. Zupancu v Gaberji pri Celji proti dobri nagradi. (262)

Dr. A. Praunseis

okrožni in praktični zdravnik v Celji

ordinuje za zobobolne vsaki dan od 9.—11. ure dopoludne in od 2.—5. ure popoldne v Celji

Ringstrasse št. 9.

Plombira se zlatom, srebrom in emalom po ameriškem sistemu brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev. (10) 24.

Prostovoljna prodaja.

Na prijaznem griču sv. Uršule pri Dramljah se odda v najboljem stanu **vinograd, hiša s 3 sobami in kletjo**, kar je sposobno tudi za gostilno. (266) 2-1 Več se izve pri lastniku ravno tam št. 8.

J. N. Peteršič, Ptuj

nasproti velike vojašnice

(Ungerthorgasse št. 6) zraven pošte

trgovina knjig, papirja, galanterijskega in norimberškega blaga, pisalnega in risalnega orodja,

priporoča p. t. pisarnam, č. duhovščini g. učiteljem, slav. občinam, slav. krajn. Sol. svetom, slav. društvam, kakor vsem gosp. trgovcem in slav. občinstvu svojo novo veliko zalogo vsakovrstnega papirja za pisarne, pisma, risanje in zavijanje, raznovrstno barvanega svilnatga papirja (za cvetlice), za vezanje knjig itd.

Zalogo raznih sedaj novo upeljanih pisank in risank, dobrih svinčnikov in angleških peres.

Nadalje priporoča zavitke za pisma raznih velikosti in barv, peresnike, črnilo, tablice, črtnike, radirke, krede, gobice, pušice in škatlice za peresnike, torbice, knjižice za beležke, trgovske knjige, pečatni vosek itd. po najnižjih cenah. Posebno lep izbor papirja in zavitkov v mapah in elegantnih škatljah (kasetah).

Najbolje strune za citre, gosli, kitare in tamburice. Velik izbor tintnikov, albumov in okvirjev za fotografije, spomenice, žepne nože, mošnjice za denar, vsakovrstne pipe, izprehodne palice in vseh drugih v galanterijo spadajočih predmetov.

Nadejaje se, da me bode slav. občinstvo v mojem novem povzetji vsestransko podpiralo, beležim

(253) 3-3 z velespoštovanjem

J. N. Peteršič, Ptuj.

Ādini slovenski

„Skladni koledar“

za leto 1898 dobi se

pri

Drag. Hribar-ju v Celji

in v vsih slovenskih bukvarnah,

komad po 60. kr. s pošto 10 kr. več.

„Pratika“ za leto 1898

na debelo in drobno dobiti je pri Dragotin Hribarj-u v Celji.

Zaloga narejenih oblek

za gospe in gospodične

v Celji

Graška cesta (Grazerstrasse) 4.

Najnovejše in najboljše blago v velikanski izbiri po najnižjih cenah.

Ženski jopiči, z kožuščinami obšitki in brez njih, zimski-empire-plašči, čepice, naramni ovratniki, kakor tudi zgotovljene krznine (kožuhovine), ženska krila v mnogih barvah in vrstah, volnene jope (bluze) v mnogobrojnih izvedbah.

Po doposlanih merah najnatanejša izvedba.

Spoštovanjem

(247) 5-4 Karol Roessner.

Modne in ilustrovane časopise

naroča po originalni ceni trgovina knjig Dragotin Hribar v Celji.

Kupujte in naročujte le pri slovenskih trgovcih in obrtnikih, ki so:

Josip Hočevar krojač ter zaloga izgotovljenih oblek, Graška cesta (Grazerstrasse), 19	Martin Gregorinčič krojač, Cerkvezi trg (Kirchen-Platz), št. 4	Josip Zabukušek krojač ter zaloga izgotovljenih oblek, Glavni trg (Hauptplatz), 17	Franc Kmecel krojač, Kovaška ulica (Schmiedgasse), v lastni hiši št. 13
Rudolf Tabor krojač, Gospodska ulica (Herrengasse) v lastni hiši št. 5	Štefan Strašek čevljar, zaloga obuval, (Graška cesta (Grazerstrasse), 12	Martin Kolšek čevljar, Graška cesta (Grazerstrasse) št. 4, I. nadstropje	Luka Keber čevljar, Vodnjaška ulica (Brunnen- gasse) v lastni hiši št. 13
Franc Šribar klobučar, Glavni trg (Hauptplatz), št. 17	Kristijan Wolf klobučar, Kolodvorska ulica (Bahnhof- gasse) v lastni hiši št. 6	M. Kronovšek pletar, izdelovatelj jerbasov in košaric Kolodvorska ulica (Bahnhofgasse), 5	Jakob Križman strugar, Gledališka ulica (Theater- gasse), 9
Jakob Kobilca izdelovatelj dežnikov in solčnikov, Glavni trg (Hauptplatz), 17	Ivan Kapus brivec, Graška cesta (Grazerstrasse) št. 1	Matevž Sinkovič mizar za pohištvo in stavbe, Gospod- ska ulica (Herrengasse) 25	Miroslav Zor tapetar in dekorater, zaloga pohištva v „Narodnem domu“
Ferdinand Gologranc zidarski mojster in stavbeni podjetnik v lastni hiši, Gaberje pri Celju	A. Vrečar tesarski mojster v lastni hiši, Gaberje pri Celju	Štefan Boucon stolar, Graška cesta (Grazerstrasse) št. 12	Martin Ropas c. k. priv. izdelovatelj glasovirov, Ljubljanska cesta, okolica Celje.
Srečko Magolič fotografični zavod „Apolon“, na vrtu hotela „pri kroni“, Ljubljanska cesta (Laibacher-Strasse)	A. Vrečar pleskar, Vodnjaška ulica (Brunnen- gasse), 14	A. Šimenc krtačar, Graška cesta (Grazerstrasse) št. 12	F. Dolinar tovarna za perilo in trgovina špeci- rijskega blaga, Vrtna ulica (Garten- gasse) št. 12
Dragotin Hribar tiskarna, trgovina papirnega blaga in knjigovoznica, Graška cesta (Grazer- strasse) št. 1	J. Štraus mesar in lastnik hotela v lastni hiši, Vrtna ulica (Gartengasse)	Ignacij Oblak podobar in pozlatař, Gledališka ulica (Theatergasse), v lastni hiši št. 5	Ivan Rebek ključavničar in inštalatör hišnih tele- grafov in telefonov, Poljska ulica (Feldgasse) št. 14
Ivan Gosar akad. slikar, trgovina raznega blaga za cerkvene in slikarske potrebščine, „Narodni dom“	Anton P. Kolenc trgovina špeciarijskega blaga na de- belo in drobno, „Narodni dom“	Peter Kostič trgovina z galanterijskim, norimber- škim blagom itd. na debelo in drobno, Glavni trg (Hauptplatz), št. 2.	J. Koštomaj gostilničar „pri jelenu“ in izvošček Graška cesta (Grazerstrasse), 37
Karl Vanič trgovina z manufakturnim blagom, Graška cesta (Grazerstrasse) 1.	Jurij Lemež gostilna „pri zvezdi“, Mestni trg (Rathausplatz)	Gostilna „Narodni dom“	Ivan Radaj gostilna na Bregu pri Celju

Dragi bralci „Domovine“!

Svoji k svojim!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Priporoča čast. duhovščini in slav. ob-
činstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špeciarijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na
debelo in drobno.

Kupujem vsake vrste deželnih pridel-
kov, kakor: hmelj, oves, pšenico, rž, ječmen,
jabolke, hruške, divji in pravi kostanj, belice,
(Preiselber) mališno štopo, suhe gobe, maline,
bezgovo gobo, mecesnovo gobo, želod vsake
vrste itd., sploh vse deželne pridelke po naj-
višjih cenah in tudi

**strd ali med vsako množino po
najvišjih cenah.**

(159) 52-17 z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

„Pri dobrem pastirju“!

V vsakem poštno-oddajnem okraju, v vsakej fari
in po potrebi v vsakej občini, nastavi se razum-
na, delavna in zanesljiva oseba kot

zaupni mož in posredovalec

z dobrim in trajnim postranskim zaslužkom od
nekega, mnogo let obstoječega, avstrijskega pod-
jetja prve vrste. Pismene ponudbe pod „V. u. G.“
Gradec, poste restante. (137) 26-20

Kdo pije
Kathreiner-
Kneippovo sladno kavo?
Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav
ostati in si kaj prihraniti.

Umetni mlin na valjarje

pri Sv. Petru v Savinjski dolini

je zelo ceno in pod jako ugodnimi plačilnimi pogoji
prodati ali v najem dati.

Pojasnila daja njegov lastnik J. Metz, Dunaj
7/2, Unt. Donaustrasse 9, ali pa pri Sv. Petru v Savin-
jski dolini. (255) 3-3

Dr. Franc Jurtéla

naznanja, da ima svojo odvetniško pi-
sarnico v Ptuj, v novem hramu „Po-
sojilnice“, Florijanske ulice št. 2,
I. nadstropje.

Na Ptuj, dne 2. novembra 1897.

(252) 3-3

„THE GRESHAM“

zavarovalna družba za življenje
v Londonu.

Filijala za Avstrijsko:

Dunaj, I. Giselstrasse 1,
v družbeni hiši.

Filijala za Ogersko:

Budimpešta, Frana-Jožeja
trg 5 in 6, v družbeni hiši.

Aktiva družbe dne 31. dec. 1896 k. 157,805.340—

Letni zavarovalni dohodki z ob-
restmi do 31. decembra 1896 28,670.916—

Izplačanja za zavarovanje, za
rente in odkupe i. dr. odkar
posluje družba (1848) 339,497.900—

Med letom 1896 je bilo od družbe
izdanih 8654 polic v znesku 80,577.950—

Prospekti in cene, po katerih se ravna
družba pri izdavanju polic in prijavnih obrazci dobe
se brezplačno pri generalnem zastopstvu v Ljub-
ljani, pri GVIDONU ZESCHKO-tu v vili nasproti
„Narodnemu domu“.

(236) 12-2

Naznanilo in vabilo.

Slavnemu p. n. občinstvu tem potom najljubneje naznanjam,
da bodem v nedeljo dne 21. novembra t. l. otvorila

ново gostilno v svoji novi hiši v Trbovljah.

Potrudila se bodem postreči slavnemu občinstvu z najboljšim,
kar ponujeta kuhinja in klet.

Točila bodem le pristno in naravno vino, domačo slivovko
in brinjevec in vedno sveže pivo, ter skrbela za dobra in okusna
jedila; vse po nizki ceni.

V mnogobrojen obisk najljubneje vabi in prosi

Terezija Polakova

gostilničarka in veleposestnica.

(264)